

כניסת השבת:

ירושלים: 17:45
 ת"א: 18:00
 חיפה: 17:50
 באר-שבע: 18:02

יציאת השבת:

ירושלים: 18:56
 ת"א: 18:57
 חיפה: 18:57
 באר-שבע: 18:58

יריית פתיחה / אישי פרי

מן הצורך להתמסר כך, באורח בלתי-נלאה, עבור יצורי-חלד? כלום לא היה די בדאגה סטנדרטית והולמת לבני התיבה?!

1. אין מחסום ב'מכבים' - - -

נראה, שגלום כאן מסר מאלף וחיוני: בשונה ממה שאולי חושבים, תיבת נח איננה רק חיץ נפחד ונבעת מפני עולם סהרורי. ברור שלא. תיבת נח, היא פלטפורמה עצמאית. תיבת נח, היא לא נחיתות, תיבת נח היא עולם עשיר, מופלא, שכלל לא 'גורס' את העולם שמנגד. רק לדוגמא, התיבה הזו, בנויה לא רק על משטר חיים קפדני ההודף כל מצב של 'איש את רעהו חיים בלעו', אלא ייכון כאן עולם של רגשות ותחושות - בו האדם משתתף בכל-לבב עם מועקת או שמחת היושב לצידו. ידוע נדע: כנגד עולם אכזר, לא בונים עולם שפוי, אלא עולם רגיש וחומל יותר. כזה שלא נמים בו בלילה בשביל להזין חיה ועוף עם גרון יבשושי.

הקב"ה פוקד על נח שיבנה תיבה מפני שהאנרכיה שולטת: "מלאה הארץ חמס". אבל לפי הציווי האלוקי, הוא לא יבנה תיבה עם צרכים אלמנטאריים בסיסיים - אלא יהיה בה בתיבה מכל אשר החי אשר על פני הארץ. נראה, שעולם מסודר, שלם ועצום-מימדים נפתח כאן לרווחה בתיבה.

ולכאורה יש להבין, הלא הקב"ה מנמק את עילת בניית התיבה בעובדה ש"כי מלאה הארץ חמס". מעתה, בשביל התגוננות מפני השחיתות די לכאורה בבניית עולם צנוע יותר; מה אפוא פשרה של תיבה עמוסת חיים זו?! אתמהה!

אני רוצה לשוח בפניכם אנקדוטה שתמחיש על מה דבריי אמורים: את הרב **אהרון שלום פריינטי**, תושב אנגליה, פגשתי השבוע ב'טרמפ' אקראי ומזדמן. אם שאלתם, זה קרה ממש עם תום מעמד ה'וורט', בשעות לפנות בוקר של מוצ"ש בצומת 'שילת'. האחרון אסף אותי ברכבו בואכה ירושלימה. במחסום 'מכבים', עצר הרב פרינטי שניות ארוכות את הרכב, וביקש לאחל בלבביות דבר-מה לחיילים המוצבים במקום: "שבוע טוב", בירך, ואלו השיבו וענו בספונטניות: "בוקר טוב". בכל אופן, הרי המחוג מצביע על שעת לפנות בוקר מוקדמת...

זאת ועוד: שימו-לב כמה רגישות וחמלה מפגין נח כלפי שוכני התיבה. המדרש תנחומא על-אתר (ט') מתאר מה שמתרחש בה:

"כל י"ב חודש, שהיה נח בתיבה, לא ראה שינה, לא הוא ולא בניו. לא ביום ולא בלילה. שהיה עוסק וזן את הבריות שעמו. והיה מגיש לכל בהמה, חיה ועוף את אכלם כלימודם, ובשעות שהם למודים לאכול. יש בהמה, שהיא אוכלת בשעה אחת ביום, ויש בשתיים ויש בשליש הלילה ויש בחצות ויש בקרות הגבר, והיה נותן לכל מזונו בשעתו".

וכל מתבונן שואל עצמו לדעת: האם לשם התגוננות מהאווירה המוסרית העכורה, יש

נא להתפלל

לרפואת מרן רבי
 חיים עובדיה יוסף בן
 גורג'יה

גיליון "פרשת השבוע" - לאנשים שחושבים קצת יותר.
 עורך ראשי: ישראל פרידמן (אישי פרי). יועץ תוכן: יצחק העברי. לקבלת הגיליון פנו למייל
 המערכת: abyisrael@gmail.com פלא: 0504116867. לפרסומות והצעות פנה לפל' זה.

יריית פתיחה / אבישי פרי (המשך)

לאחר ששרנו מהמקום, הסביר לי מיודענו את פשר האיחול הלכאורה פשטני הזה: "אתה יודע", אמר, "שיש פוסקים הסבורים כי איחול 'שבוע טוב' חשוב כ'הבדלה', ומשכך פניתי אליהם בברכה זו, בתקווה שישבו לי מענה זהה, וכך אזכה אותם את חובשי כיפת השמיים הללו בקיום מצוות הבדלה..." למרות שענייני היו טרוטות, הם ניעורו. נפעמתי מן הרגישות היהודית העמוקה והעדינה שהפגין הרב פרינטי. לחשתי לעצמי: כאן, בשעה 4:07 לפנות בוקר של מוצ"ש בראשית תשע"ד נורתה יריית אבן הפינה לבית משפחת פרידמן בי-ם. בעזרת השם, נקוותה תקוותה בליבי, על הליכות אלו ייכון ביתנו. רוח זו פיעמה גם בליבו הרחימי והגדול של נח. לבבו כאולם לזולת הנאנק במחסורו - חיה כאדם.

דומה בעיני, שתפקידו האידיאלי של בית יהודי, זהה לתפקידה של תיבת נח: הוא איננו רק מגן ומחסה מפני המערב הפרוע הישראלי, הרבה יותר מכך: הוא חממה. כזו שחורצת איקס אחד גדול ורחב על העולם הגדול, אך הכל-כך קטן, בהליכות ואורחות. זו מצהירה בגאון את מה שהצהיר יוסף מול ניסיונות הזמן ששעו לפתחו: "אני", הפטיר בנחרצות לזהות, "מאהוביו של בית אבא!". כמו היה אומר: 'גדלות האדם' - - -

בית יהודי, ודאי בדור עיקש ופתלתול כשלנו, הוא טריטוריה. הוא מקום שבונים עולם שלם ומופלא של ערכים, מאפס. מהמסד ועד הטפחות. משכך, אופיו אמור לשדר לעג ובזו לערכי עולם רדוד ונמוך שמנגד. משכך, אין מן הראוי שיאמץ עמדת נחיתות, אלא גאווה יהודית אמיתית, עליה יהיה נסוך אושר עילאי ורענן.

כולי תקווה שיעזור השם ית' ונזכה יחד להקים בית נאמן בישראל, המושתת על אדני תובנה בסיסית זו. תפילתי לבוא עולם מכאן: חון וגאול את כל עם ישראל ופקוד אותו בדבר ישועה ורחמים, ושכל הזקוקים יזכו כאחד יחד לזיווג הגון וראוי בקרוב ממש!

למעלה משני עשורים, זהו בהחלט פרק-זמן משמעותי. אין זה דבר של מה בכך. בזמן של ציוני-דרך חייבים להוקיר תודה, לאלו שבזכותם אנחנו כאן. ראשית אודה מקרב לב לאבינו שבשמיים שהרעיף ומרעיף עלינו חסדים בכל רגע, "על ניסוך שבכל יום עימנו". לא אמנע מלהביע תודה עמוקה להוריי היקרים: אבי מורי, החזן הדגול, רבי נחמן צבי הי"ו, שנשמתו הבוררת אהבת תורה וישראל, הייתה לי למחייה - מימי טל-ילדות ועד הנה. לאימי מורתי מרת **עדה חנה שרה תחי'**, שכמו אביה, רבי אריה ז"ל, ידעה ויודעת רק מה זה לתת ולתת. (תשאלו את מתפללי ציון שמעון הצדיק בירושלים. הם הרוו את גרונם בקפה וסוכר מפרי-מעשיה הנאצלים). ואף בשם הכלה **דינה רבקה** שתחי' הנני להביע הוקרה עמוקה להורינו רבי **יוסף הי"ו** ומרת **ורדית תחי'** על ההשקה כל השנים, ללא לאות, וכי אך בזכותם הגענו עד הלום, עם האווירה הטובה שעמוסה בתחושת 'אני מאהוביו של בית אבא!' והאיכות הזועקת מכל פינה. בענווה גדולה ובמורא, אביע שלמי תודה למורי ורבי, עט"ר ראש הישיבה דמיר **רבי יצחק אזרחי שליט"א**, שאורחותיו ובעיקר דברותיו בקודש היו לי לטל-תחייה, ודמותו הייתה לי תמיד לעיניים, על הנאמנות הרבה שרחש לי בהוצאת שיחותיו לאור עולם התורה. ברצוני גם להודות, לכל חכמי ירושלים, החברים והמכרים, שתמיד עודדו והבטיחו שיום אחד יקרה משהו גדול, כפי שאכן קרה, בס"ד. ולסיום: **"מה אשיב להשם, כל תגמולוהי עלי!". מזל"ט לכולנו!**

פינת האיחולים:

מזל טוב, מזל טוב, שתקימו ביחד בית נאמן בישראל!

סיון וידידיה מאיר

מזל טוב איש יקר. אושר ועושר לזוג הטרי. נשלח מעוד מכשיר שמשעבד אותי. **טל פרי, בלוגר**

אמילי עמרוסי, סופרת ועיתונאית "ישראל היום"

לשרוליק, מזל טוב ושפע ברכות לרגל אירוסין העבר זאת גם לכלה המיועדת. **בברכה, הדודים, ריטה רבי והילדים**

חזק ביותר. מתפעל מכל מילה שאתה כותב. וכבר שמתני לב שהקדשת את העלון האחרון להצלחת ארוסתך חזק ואמץ. אברךך בשם ובזכות אבותיי הקדושים שתמשיך כך ותעלה מעלה מעלה ברוח ובגשם. והצלחה בכל ההכנות לחתונה שדורשות סיעות גדולות. שהקב"ה ישלים זה הבניין מתוך נחת ושמחה ובנין עדי עד. מזל טוב.

דוד אבוחצירא, ירושלים

ישראל היקר, אנחנו שמחים מאד לשמוע את הבשורות.

מי ייתן ותחווה רק אושר בבריאות טובה ועם משפחה אוהבת ומסורה.

מכל בני משפחתך בנהרייה:

ד"ר ביטרמן וילהלם, ד"ר ביטרמן אורה והילדים, אל והילה

ברכת מזל טוב לבבית לאירוסין. יפה להתחלת שנה חדשה ומבורכת. שהקב"ה ימלא כל משאלותיכם ברצון ובשמחה. כל טוב.

שלמה וסרטייל, מנהל מוזיאון גוש קטיף

מזל טוב!

שתזכו להקים בית נאמן בישראל.

שלמה אורבך, מנהל לשכת הרב הראשי לת"א יפו

ישראל, מזל טוב לרגל אירוסין. עלה והצלח ושרת את השם.

עדי פיטרמן, עו"ד

ישר כח על ששמחתי עימך ויה"ר הלאה בשמחות בע"ה.

הרב משה שפיר, פובליציסט בעיתון "יום ליום"

המון מזל טוב, שיהיה בהצלחה עם בת זוגתך ואשתך לעתיד. כיף לקרוא את המייל ולראות אותך שמח כל כך. מכל הלב.

חגי זמיר, עפולה

רבי שאל משה אליטוב שליט"א רב וראש הישיבה בכפר סיטרין

עם ישראל החתונה נקראת בשם "נישואין" מלשון נשיאה ועליה. האדם לפני הגיעו לנישואין הוא חצי אדם, כמובא בזהר שאיש ואשה יש להם נשמה אחת שחציה ירדה בגוף האישה וחציה בגוף האשה, ובעת נישואיהן שניהם מתנשאים ומתרוומים וחוזרים להתחבר ולהיות נשמה אחת.

המתנה הגדולה היא כשבני הזוג יכולים להרגיש גם בחייהם הפיזיים שהם גוף אחד, ולא רק שהם נשמה אחת, אתן על כך שתי דוגמאות:

דוגמא אחת- בחסידות מובא בנוגע למצוות אהבת ישראל, שאדם צריך לצייר בעצמו את מעלת נשמתו של חברו שהיא חלק אלוקה ממעל ממש, ואז יבוא לאהוב אותו (כמובא בספר התניא פרק ל"ב), אלא שזה לבד לא מספיק, מאחר שיש לנו גופים, לכן גם אם אהב אותנו רק מצד נשמתו, האהבה תהיה לקויה בחסר, כיון שאדם יכול לחשוב, מילא את נשמתו אני אמור לאהוב אבל את גופו אני לא יכול לסבול, לכן האדם צריך לעורר בעצמו רגש אהבה פיזי לזולתו, ואז תהיה לאהבה זו קיום אמתי, מספרים בשם רבי נחמן מברסלב זצ"ל שאמר שכדי שאדם יעורר בעצמו אהבה לזולת יש לו לחשוב על כמה אמת של חברו אהבת אותו וזה יעורר אצלו רגש אהבה אליו.

דוגמא שנייה- מספרים על הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל שהלך עם אשתו לרופא בגלל כאבים שהיו לאשתו ברגלה, כשהציג את הבעיה בפני הרופא אמר, הרגל של אשתי כואבת לנו, מזה מבינים אנו שהוא הרגיש קשר עם אשתו לא רק מצד זה שהם שני חצאי נשמה אחת, אלא שרגש זה חדר גם בגוף וכך גם הרגישו שאשתו היא חלק ממנו.

בהזדמנות זו אני רוצה לאחל לחתן היקר ר' אברהם ישראל שיחי' מנהל האתר החשוב הזה, שבא בבירית קישורי התנאים עם בת גילו דינה רבקה תחי' שיחדין יבנו בית נאמן בישראל עם קשר פנימי נפשי וגופני גם יחד, וביתם יהיה מגדלור להאיר את העולם באור התורה יחד עם חסידים הגדולים, (שגם שילוב זה בין התורה לחסידים זה כמו גוף ונשמה, התורה היא הנשמה, והחסידים הם הגוף) לקיים מה שנאמר "ותורת חסד על לשונה" הן תורה והן חסד, ושהשמחה תשרה במעונכם לאורך ימים ושנים טובות, ובזכות בנין בית חדש זה בישראל נזכה במהרה לקיום הייעוד "מהרה ישמע בערי יהודה קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש אכי"ר. בברכת מזל טוב מזל טוב וחורף בריא. להעיר שהראשי תיבות של שמך ושם בת גילך הוא אד"ר, על שם הפסוק "אדיר במרום השם...".

נוסע של ברכה

ברכת מזל-טוב חמה ולבבית משוגרת בזה לאיש האשכולות וכביר המעלות, עמוד הימני פטיש החזק, לא אניס ליה כל רז, טוב הלב וטוב העין בן פורת עלי עיין, נעים הליכות וישר הדרך, מרביץ תורה ומוסר ומזכה הרבים ידידי הסופר הדגול הרב ישראל פרידמן הי"ו מחשובי למדני ומתמידי ישיבת מיר זה כמה שנים שבמתק שפתיו ולשונו מעמיד לאלפים את ההשקפה התורנית בדרכי נועם, לרגל אירוסיו עב"ג בשעטו"מ, לו נאה ולו יאה התהילה.

ויה"ר שיבורך מפי עליון שיזכו הוא וזוג' תחי' להקים בית נאמן בישראל המושגת על אשיות התורה והיהדות.

"בורא עולם בקניין, השלם זה הבניין"

דוש"ת

ידידו משכבר הימים

ישראל חסין

אליהו ישראלי משורר ואיש דעת, מוסקבה

אברהם ישראל ודינה רבקה!

אירוסי ידידנו הגיעו לפתחנו ברכה לראשכם וגם לראשנו רבים מן העם יעלזו וירונו היוצר הפורה סוף-סוף מבושרנו מנוחה הוא מוצא וקרוב יום שמחתנו

יעיד כל קורא דברים נכוחים שפתח וקרא בינות החוחים ריבוי כבוד שמים ואהבת הרעים ישראל הדואג לקרבת לב בנים לאביהם שבשמים בדרכים נעימים

דברו המגיע מדי שבוע בשבוע ינתח ויפלוש אל הלב פנימה נרגיש אנו מקבלי תוכחת נעימה הזמן לשמוח עמו ועם דינה

רצוננו כה עז לברכו בברכת שמים שתעלה על ראשו קרוב השם לאשר באמת יקראו הברכה והשלום ישכנו באוהלו

א. ח. אור הוגה-דעות, חבר המערכת

אדם נשוי - אדם שלם!

לכבוד החתן החשוב המצוין בכל מידה נכונה כמר אברהם ישראל מל מל! מזל טוב! הנני שמח ומשתתף בשמחתך מעומקא דליבא. הנני בטוח שה' היה בעזרתך, ותזכה לבנות בית נאמן נאמן בישראל לשם ולתפארת. הצלחת לרגש אותי ואת כלל הציבור בהדירה לתובנות מעמיקות ומחכימות בפרשיות השבוע, בשידור חי, ובכתיבתם בעט שנונה, ובתיאור חי וזורם. המון המון מזל טוב!

דבר זה הוא לא סוד על כך שחז"ל ציינו כי שהשרוי בלא אשה, חסר לו בשלמות נפשו. א"ר אלעזר: כל אדם שאין לו אשה אינו אדם, שנאמר: זכר ונקבה בראם... ויקרא את שמם אדם (בראשית ה'). ואמר רבי אלעזר: כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם, שנא': השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם (תהלים קט"ז). ואמר רבי אלעזר, מאי דכתיב: אעשה לו עזר כנגדו? (בראשית ב') זכה - עזרתו, לא זכה - כנגדו. (תלמוד בבלי מסכת יבמות דף טג). ולכאורה הדברים תמוהים, מה פשרם של דברי חז"ל אלו? אלא מכאן שלדעת חז"ל השלמות אמיתית הוא של האדם הוא בכך שהוא נהיה יותר מעורה ומחובר חברתית, ופחות חושב על עצמו כיחיד. ובכך חז"ל רואים את הנישואין כשינוי מצב דרסטי בחיי האדם כשהוא כורך את גורלו בחיים של הזולת, היות שהגדרת הנישואין ותוקפם הוא רק על ידי כריכת גורלם של שני אנשים זה בגורלו של זה על ידי הנישואין, כדת משה וישראל.

יש לציין שאנשי מקצוע בתחום שלום בית, פסיכולוגים העוסקים במחקר גילו שהמתכון הסודי לשלום בית הוא כאשר כל אחד מבני הזוג רואה בכך זוגו כהרחבה, וכסניף של האישיות שלו עצמו. כלומר שהאדם יוצא מהיחידות העצמית שלו, ועצמו גודל ומתרחב כלפי בן/בת זוגו.

חשבתו אם כן כשאדם מגלה כישרונות חברתיים של מעורבות ותרומה לחברה, ועזרה לנצרך, ניתן לומר כי בכך הוא בעצם משלים ומכשיר את נפשו גם לרמה הגבוהה יותר של מעורבות חברתית בעת הגיעו לפרק האיש מקדש כלפי בת זוגו לנישואין. ואם כן מסתבר שגם נישואיו יצליחו.

מילה של קבצן/ סיפור אמיתי

מי? מי הוא שיעמוד על סודו של קבצן ירושלמי? נראה שאיש לא יוכל לעשות זאת. שכן, חייו של מקושר המעות הצידי הדרכים והשווקים, הינם תעלומה אחת גדולה. מראה עצוב יש להם, יותר מעצוב – אפילו נוגה. מי כבר מעיף עליהם מבט. אפילו ארגוני החסד הרשמיים והממוסדים לא יעסקו באנשי רחוב אלו.

קבצנים ירושלמיים, ולא משנה היכן הם מוצאים מעון – אם בשוק מחנה יהודה, במדרחוב או שמא בלב שכונת גאולה, אפולוויים המה. אינך יודע מאין באו, ואיזה הרפתקאות עזו עליהם בימי חייהם.

הגיעו רגלכם וכלחו אל יוסף, הקבצן של מאה שערים. הוא יעמוד ממש על קרן הרחובות בהר"ן ומאה שערים בבירה. ממש ליד חנות הדגים 'בית הקרפיון'. בגיל ילדות כבר הגיע לחונן עפר ארץ קודשנו, מארץ פרס, אך רק חיי דחק יודע. כך לפחות לטענתו. אפרפר שיער הוא יוסף ודובר עברית עילגת. כדאי שתסובו אליו בימי פנאי – אם ישנם – ותשמעו את נאקתו. רואים אנו את דמותו השפופה והעגמומית משהו ימים אחדים אחרי שמחת תורה דהשתא, ועדיין מבקש הוא למכור אתרוגים. עומד אני לידו ונאנח אנחה עמוקה אך חרישית – כדי שלא ישמע ויתעצב עוד יותר אל ליבו. "אולי יקנה את זה..", הוא אומר לי בתום של יהודי שהרחוב זה הבית שלו. הפקחים העירוניים חולפים לידו ברחוב הזה, הרחוב הכי ירושלמי שיש, ואפילו לא ממהרים לגזור בו באיש האומלל. מסכן, מהרהרים לעצמם, נפלה עליו דעתו. -- --

אלא, שלמרות הכל, ממש לאחרונה דבק בו באיש הזה משהו מסתורי. אומרים, שחווה חזיונות הוא. פלא. וכל-כך למה? מניין אצה לה השמועה המסקנת? תשמעו סיפור, אמיתי: צעיר חרדי חלף לידו בערב יום הושענא רבה דתשע"ד. לאחר שזרק לו בחמלה 'שנקל', הבטיח יוסף: "אני מברך אותך שתתארס בחודש הקרוב!". אמר ולא יסף. אחרי שבוע שבר הצעיר צלחת למזל-טוב לקול תרועת המוני חוגגים.

השמועה רחשה-בחשה לה בשכונות החרדיות: מזווג הזיווגים נמצא בלב מאה שערים!. מיני-אז שנודע כוחו הפלאי-סגולי של הקבצן שלנו, ביקשו עוד רווקים חרדיים מן הסביבה למצוא בו נחמה ותקווה לגאולה אישית.

י, תלמיד ישיבה רווק, שגילו נושק לגיל ה-30, למרבה הכאב, היה אחד מאלו. הוא הגיע בעזרת הנושע הראשון אל המקום המדובר בשעות של לפני הצהריים, ומצא את הקבצן אילם. לאחר שהעניק לו חמישה שקלים ביקש תאריך נקוב לישועה. "אם אפשר", שאל בעדינות מתבקשת, "ברכה לזיווג תוך שלושה חודשים..". יוסף הקבצן נראה היה מבולבל קמעא, ולאחר שניות ספורות התעשת לו: "לא", ריכך את מבקש מוצא-פיו, "אוכל להבטיח רק שלא יאחר משישה חודשים זה יקרה...".

כשהמשיך האחרון עם חברו המאורס לקניות בשכונת גאולה הסואנת, שנחשבת היום למיני שוק מחנה יהודה, בנוסח חרדי, פגע בהם חבר. משהשיח זה את שיחו בפני הלה, השיב בגיחוך: "היית לו מעניק לו עוד עשרה שקלים, והוא היה מקדים לך את התאריך לשלוש חודשים..".

צוחק מי שצוחק אחרון, חושב איש-שיחו, מחפש הישועה. אין אפס, הקבצן העגמומי של מאה שערים, אכן חזה את העתיד.

יודעי-דבר אומרים כי יוסף הפך למוקד נהירה להמוני מבקשי קריעת הים אישית. בלב מאה שערים, כך חולפת השמועה, קורעים את הים.

מי יודע... נחכה למבורך האחרון ונראה אם יפול דבר -- --

לראותם בלבד. במרכז התמונות: ראש ישיבת מיר, הרב יצחק אזרחי. בשבוע הבא נשגר תמונות נוספות.

